

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଅଣନବେତମୀୟ

ଦିବ୍ୟ ସମାବେଶ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ସମରେଖଣ: ଦାନିଏଲ 11:40 ର ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ରୂପରେଖରେ 144,000 ଙ୍କ ଭୂମିକା

Jeff Pippenger
2024-05-01

ଆମେ ପାପୀୟର ରେଖା, ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍‌ର ରେଖା, ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ରେଖା, ଏବଂ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ରେଖାକୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚାଳିଶ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଲିଥର ସମାବେଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସମାବେଶ କରିବାର ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ଏକ ସୁଧାର ରେଖାରେ ଦୈବୀ ପ୍ରତୀକ ଅବତରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନସମୂହକୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି। ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତିରେ ଏକ ଛିତରାହେବା ଘଟେ, ଯାହା ପରେ ସେ ସେହି ମନୋନୀତ ଜନସମୂହକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅସଫଳ ହେବାରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାପୁସ୍ତା ସମୟରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଛିତରାହୋଇଗଲେ। ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ। ଏହି ରେଖା ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏକତ୍ରୀକରଣ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। କ୍ରୁଶ ଏକ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପରେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏକତ୍ରୀକରଣ ଘଟେ।

କ୍ରୁଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାଗମ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ତଳକୁ ଅବତରିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଦୈବୀ ପ୍ରତୀକ ଅବତରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହୁଏ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବତରଣ କରିବା ପରେ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କଲେ।

ଏବଂ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ବସିଥିଲେ, ସେ ରୁଚି ନେଲେ, ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ଭାଙ୍ଗିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଚଷ୍ଟ ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ। ଲୁକ 24:30, 31.

ଶୂଳରୋହଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାବେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ "ଶ୍ୱାସରୂପେ ଫୁଙ୍କିଦେଲେ"।

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଦେଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ, ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛର ବର୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ପଢୁଥିବା କେବଳ କିଛି ବୁଝା ସମାନ ଥିଲା।" Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19ର ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାବେଶରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 1843ର ଭୁଲରୁ ନିଜ ହସ୍ତ ହଟାଇଦେଲେ।

"ସେହି ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ, ନିରାଶ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ର ଭୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ାଯାଇଥିଲେ। ପୁଣି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଶୀମୂଳକ ସମୟସୀମାମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବାଇବେଲମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ। ସଂଖ୍ୟା ମାନଙ୍କ ଉପରୁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟି

ବ୍ୟାପୀ । କରାଗଲା । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାମାନେ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରମାଣ, ଯାହାକି ସେମାନେ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାମାନେ 1843ରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣ ହିଁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844ରେ ସମାପ୍ତ ହେବ ।” Early Writings, 237.

ସେହି ନିରାଶାର ସମୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହାତରେ “ଏକ ଲେଖା” ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ ।

“ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନୁକ୍ତ କରାଗଲା । ଯାଣୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ଲିଖିତ ପତ୍ର ରଖିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଆସୁଥିବା ବେଳେ ଘୋଷଣା କଲେ, ‘ବାବିଲୋନ ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି, ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି।’” Early Writings, 247.

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲେ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶଟି ଦ୍ଵାର-ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ ଭାବେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ କରୁଣ ପରେ ସ୍ଵଷ୍ଟଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉତ୍ତେଜନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟାବଧିର ପୂର୍ବରୁ ପଚାଶ ଦିନର ଏକ ଅବଧି ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଅବଧି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଚାଳିଶ ଦିନର ଏକ ଅବଧି ଓ ତାହାପରେ ଦଶ ଦିନର ଏକ ଅବଧିରେ ଗଠିତ ଥିଲା, ଯାହା ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵମୁଖୀ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦଶ ଦିନ ଧରି ବିନୟପୂର୍ବକ ନିବେଦନରେ ବ୍ୟତୀତ କରିଥିବା ପରେ, ସମସ୍ତ ମତଭେଦ ଦୂର କରାଯାଇଥିବା ପରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଗଭୀର ହୃଦୟ-ପରୀକ୍ଷାରେ, ପାପସ୍ଵୀକାର ଓ ପାପତ୍ୟାଗରେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ସହଭାଗିତାରେ ପରସ୍ପର ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜନ ଘଟିଲା । ହଠାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବଡ଼ ବେଗବାନ ପବନର ନିକଟ ସଦୃଶ ଏକ ଶବ୍ଦ ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ବସିଥିବା ସମଗ୍ର ଗୃହଟିକୁ ଡାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା । ‘ଏବଂ ସେହି ଦିନ ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ହେଲେ।’” Review and Herald, March 11, 1909.

ଚାଳିଶ ଦିନ ଅବଧିରେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କଲେ । ତାହା ପରେ ଆସିଥିବା ଦଶ ଦିନ, ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉତ୍ତେଜନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏକ ଅବଧି ଥିଲା । କରୁଣ ପରେ ଆସିଥିବା ଏହି ଚାଳିଶ ଦିନର ଶିକ୍ଷା-ଅବଧି, 1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ଠାରୁ 1844 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 12 ରେ ଏକ୍ସେଟର କ୍ୟାମ୍ପ-ମିଟିଂର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଅଟେ । ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସେହି ଦଶ ଦିନ, 1844 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 12 ଠାରୁ 17 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସାମୁଏଲ ସ୍ଵେଡ୍ଜର ଆଶାଯାଇଥିବା ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇର ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ମିଲେରାଇକ୍ଲାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି କ୍ୟାମ୍ପ-ମିଟିଂରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସଭାର ଶେଷରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀମାତ୍ର ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ଉତ୍ତେଜନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା । ଚାଳିଶ ଦିନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଏହି ଅବଧିରେ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କଲା । ଯେତେବେଳେ ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ ଆସିଲା, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ତେଲ ଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ନଥିଲା ।

“‘ବର ବିଳମ୍ବ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଘୁମେଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଶୋଇରହିଲେ।’ ବରଙ୍କ ବିଳମ୍ବ ଦ୍ଵାରା ସେହି ସମୟର ଅତିକ୍ରମକୁ ବୁଝାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆସିବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ନିରାଶାକୁ ଏବଂ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିବା ବିଳମ୍ବକୁ ଏହି ଅନିଷ୍ଟିତତାର ସମୟରେ, ଉପରୋପରି ଏବଂ ଅଧିକ ହୃଦୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଶୀଘ୍ର ତାଲିଯିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଶିଥିଲ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଯେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ବାକିବେଳ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଭିତ୍ତିକୃତ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ପାଦତଳରେ ଏକ ଶିଳା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ନିରାଶାର ତରଙ୍ଗମାନେ ଧୋଇନେଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ‘ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଘୁମେଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଶୋଇରହିଲେ;’ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ବିକାରତାରେ ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଓ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଅଧିକ ସ୍ଵାଧୀନ ଆଲୋକ ଦିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିଲେ । ତଥାପି, ପରୀକ୍ଷାର ସେହି ରୀତିରେ,

ପରବର୍ତ୍ତୀ 1 ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ କିଛି ପରିମାଣରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଭଲ ଭାବ ହରାଇଦେଇଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଲେ। ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଏବଂ ଉପରୋପରି ଲୋକମାନେ ଆଉ ନିଜମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଭରସା କରି ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ ଅଟଳ ରହିବେ କିମ୍ବା ପଡ଼ିତ ହେବେ।” The Great Controversy, 395.

ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସେହି ଦଶ ଦିନ ଅବଧୂରେ, ଏବଂ ଏକ୍ସ୍ଟେଟର ଶିବିର-ସଭାର ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାଉଁଶକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ବହନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ଏକତ୍ର କଲେ। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପାଳ ପୁନର୍ବାର ନିରାଶ ହୋଇ ଛିତରା-ବିଛନ୍ଦି ହେଲା, କିନ୍ତୁ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ଠାରୁ ଏକ ଶିକ୍ଷାକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ନେଇଗଲେ। ୧୮୪୯ ମସିହାରେ, ପ୍ରଭୁ ପୁନରାୟ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ଏକତ୍ର କଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ ୧୯ ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ର ନିରାଶାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଇ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ।

1844 ମସିହାରେ, ସେ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଧରିଥିବା ବାଉଁଶ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମହା ନିରାଶା ପରେ ଆସିଥିବା “ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର କାଳ” ମଧ୍ୟରେ, ଅନେକେ ନିଜ ମାର୍ଗ ହରାଇଦେଲେ। 1849 ସୁଦ୍ଧା, ଛୋଟ ଛିତରାହୋଇଥିବା ପାଳକୁ ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଇତିହାସ ଯାହାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲା, ତାହା 1863ର ପରାଜୟ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ କାଦେଶ ଥିଲା। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଜୟ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଆହାର ଦେଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଛିଟାଇବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ ସେ ସେହି ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟ ଶ୍ୱାସ ଫୁଲିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା 18 ଜୁଲାଇ 2020 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଜନମାନେ ନିରାଶ ହେଲେ ଏବଂ ଛିତରିଗଲେ। ତିନି ଓ ଅଧା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ। ଏହି ତିନି ଓ ଅଧା ଦିନ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟର ଚାଳିଶି-ଦିନିଆ ଅବଧୂ—ଉଭୟେ ଏକ ବନ୍ଦ୍ୟପ୍ରଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ମଧ୍ୟ 19 ଏପ୍ରିଲ 1844 ଠାରୁ 12 ଅଗଷ୍ଟ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧୂ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ଠାରୁ 1849 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧୂ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି।

ଜୁଲାଇ, 2023 ଠାରୁ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଶ ଦିନ ଅଟେ, ଏକ୍ସ୍ଟେଟରରେ ଅଗଷ୍ଟ 12 ଠାରୁ ଅଗଷ୍ଟ 17 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିବିର-ସଭା, ଏବଂ 1849 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟ—ଏସବୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାବେଶର ଅବଧୂକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ନିରାଶା ଠାରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ଥାଳନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଅବଧୂରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ରେଖା (ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ), ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ରେଖା (ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ), କାଥଲିକବାଦର ରେଖା, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ରେଖା—ଏସବୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଚାରିଟି ରେଖା ସର୍ପ (ଯୁଦାସ), ପଶୁ (କାଥଲିକବାଦ) ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳ୍ପା (ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ)ଙ୍କ ତ୍ରିବିଧି ଏକତା ସହିତ ବିବାଦରେ ଥିବା ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ସେହି ଏକେ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିତ ରିପବ୍ଲିକନବାଦର ଧାରା ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଧାରାର ମଧ୍ୟରେ ଡେମୋକ୍ରାଟ୍ (ନାଗ) ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକନ ଦଳମାନଙ୍କ (ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି) ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିବାଦ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବାରେ ରିପବ୍ଲିକନ ଦଳକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏହା କରିବାକାଳରେ ସେ ପଶୁର (ପାପତନ୍ତ୍ର)ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳ୍ପା ଶୀଘ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନରେ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ଯିଏ ଉତ୍ତର ରର ରାଜା ଏବଂ ସେହି ସହିତ ପଶୁ ମଧ୍ୟ, ବିଚାରର ଏକ ସାଧନ ଭାବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ପ୍ରଦତ୍ତ ସେବାର

ପରିଶ୍ରମ ମିଳିବ ବା ପରିଶ୍ରମ (ନାଗ) ଦିଆଯାଇଛି ।

ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ବାବିଲୋନର ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ରେଜ୍ଜର ନିଜ ସେନାକୁ ତୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମହା କଠିନ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଣ୍ଡ ଟାକ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କନ୍ଧ ଛିଲିଯାଇଥିଲା; ତଥାପି ତୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଯେ ସେବା କରିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ କିମ୍ପା ତାହାର ସେନାକୁ କୌଣସି ମଜୁରି ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ମୁଁ ମିଶର ଦେଶକୁ ବାବିଲୋନର ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ରେଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଦେବି; ଏବଂ ସେ ତାହାର ଜନସମୂହକୁ ନେଇଯିବ, ତାହାର ଲୁଟ ନେଇଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଶିକାର ନେଇଯିବ; ଏବଂ ସେହିଠା ଚାହାର ସେନା ପାଇଁ ମଜୁରି ହେବ । ମୁଁ ତାହାକୁ ମିଶର ଦେଶ ଦେଇଛି, ସେ ଯେ ପରିଶ୍ରମ କରି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେବା କଲା, ସେଥିପାଇଁ; କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି । ସେହି ଦିନରେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହର ଶୁଙ୍ଘକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତୋତେ ମୁଖ ଖୋଲିବାର ଅବସର ଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ । ଯିହ୍ୱେଏଲ 29:18-21.

ଏହି ଅନୁକ୍ରେମରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଥିବା ନେବୁକଦ୍ରେଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଟାଙ୍କ ଦରମାସ୍ୱରୂପ ମିଶର ଦେଶ ଦିଆଯାଏ; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଏ ଯେ, ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ମିଶର ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ହେଉଛି ଅଜଗର, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦଶ ରାଜା, ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ, ଯେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟକୁ ପଶୁକୁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ଦିଅନ୍ତି ।

ତୁମେ ପଶୁଟିର ଉପରେ ଯେ ଦଶଟି ଶୁଙ୍ଘ ଦେଖିଲା, ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୁଣା କରିବେ, ତାହାକୁ ନିର୍ଜନ ଓ ଉଲଙ୍ଘ କରିଦେବେ, ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଟାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ, ଏକମତ ହେବାକୁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପଶୁଟିକୁ ଦେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:16, 17.

ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିଶୋଧ ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବୟାଳିଶ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି ।

ସେ ଦେଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବେ; ଏବଂ ମିଶରଦେଶ ପଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଦାନିଏଲ 11:42 ।

ଶେଷ ବର୍ଷୀର ସମୟରେ ପାପାସୀ ଅଜଗର-ଶକ୍ତି ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୁଏ, କାରଣ ଏହି ପ୍ରତିଫଳ "ସେହି" "ଦିନରେ" ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର "ଇସ୍ରାଏଲର ଘରର ଶିଙ୍ଘକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରନ୍ତି ।" ସେହି ବର୍ଷୀ ହିଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଦିନ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ ଥିଲା ।

ଯାକୋବଠାରୁ ଯେମାନେ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମୂଲ୍ୟାନ୍ତ କରିବେ; ଇସ୍ରାଏଲ ଫୁଲିଉଠିବ ଓ କଳି ଧରିବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ । ସେ ତାହାକୁ କି ସେପରି ପ୍ରହାର କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରହାର କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ? କିମ୍ପା ତାହା କି ସେପରି ହତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ତାହାର ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଥିବାମାନେ ହତ ହୋଇଥିଲେ? ପରିମାଣରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିଚାର କରିବ; ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ରୋକି ରଖନ୍ତି । ଏହିପରି ଯାକୋବଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ଶୋଧିତ ହେବ; ଏବଂ ତାହାର ପାପ ହଟାଇବାର ସମସ୍ତ ଫଳ ଏହାହିଁ: ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପଥରକୁ ଚୂନପଥର ପରି କରିଦେବେ, ଯାହାକି ତୁର୍ଣ୍ଣବିତୁର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଉପବନଗୁଡ଼ିକ ଓ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯିଶାୟା 27:6-9 ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷୀ ଭାଳାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ମିଶର ପାପାଳ ପଶୁଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷୀ ଛିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ପବନ—ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ—ସେପେ ୯ମ ୧୧, 2001 ରେ "ରୋକାଯାଇଥିଲା," କିମ୍ପା ୧୧ ନିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ତାହାପରେ ବର୍ଷୀ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ମାପି ମାପି (ଛିଟାଯାଇ) ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁଡ଼ି ଧରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୁଃଖ ପୁନର୍ବାର ଆସିବ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷୀ ଅମାପ ଭାବରେ ଭାଳାଯାଏ । ସେପେ ୯ମ ୧୧, 2001 ଏବଂ ସିନ୍ଧୁ ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ "ଯାକୁବର ଅନ୍ୟାୟ" ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ଏବଂ "ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ" ବୋଲି ଯେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଅଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ "ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯାଏ" । ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପାପାଳ ପଶୁଙ୍କୁ ମିଶର (ଅର୍ଥାତ୍

ଅଜଗର) ଦିଆଯାଏ, କାରଣ ସେହି ଦଶ ରାଜା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପୀ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରି ପାପାସୀ ସହିତ ବ୍ୟାପାର କରନ୍ତି ।

ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟରେ, ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଘ, ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଘ ସହିତ ମିଳି ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରେ; ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟି ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିଠାରୁ ପ୍ରବଳ ହୁଏ, କାରଣ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟି ଗୋଟିଏ ଅଜଗର-ଶକ୍ତି ଅଟେ, ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟି ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯାହା ପାପଭର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରେ ।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିର ଶେଷ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟିର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଦୁଇ ପାର୍ଟି ମିଶି ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍ ଶିଙ୍ଘକୁ ଗଠନ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ସଂଘର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ପୃଥିବୀର ପଶୁର ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ଲୁଚି ଚାଲିଛି । ସେହି ଶିଙ୍ଘ (ରିପବ୍ଲିକାନ) ନିଜ ଭିତରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଘର ଏକ ଆନ୍ତରିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରତିରୂପକୁ ଧାରଣ କରିଛି ।

ମିଦ୍ୟା ଓ ପାରସୀମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଶେଷ ଶିଙ୍ଘଟି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେରିକୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମେ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଉଠେ ଏବଂ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହୁଏ । ଶେଷ ବର୍ଷର ଇତିହାସରେ, ଯାହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ବିଶ୍ୱବାଦୀ, ଅଜଗର-ପ୍ରେରିତ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଅତଳ ଗର୍ଭରୁ ଉଠିଆସି 2020 ନିର୍ବାଚନ ଚୋରି କରି ରିପବ୍ଲିକାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ଗ୍ରୁମ୍ପିଙ୍କ (ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନମାନଙ୍କ) ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ 2015 ମସିହାରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟଠାରୁ ପରେ ତାହା କେବଳ ଅଧିକ ତୀବ୍ର ହୋଇଗଲା ।

୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ମାନେ ନିର୍ବାଚନକୁ ଚୋରି କଲାବେଳେ, ସେମାନେ ପରେ ପେଲୋସି ଗ୍ରାୟାଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ; କିନ୍ତୁ ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଗ୍ରୁମ୍ପି ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ଅଭିଯାନର ଘୋଷଣା କଲାବେଳେ, ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୟ ଆସିପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ କେବଳ ବଢ଼ିଲା; ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗ୍ରୁମ୍ପି ଓ ତାଙ୍କର ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାକ୍ରୋଧ ସହ ଆଗେଇଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଳ୍ପ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଉତ୍ସବ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେବେ ଉଠିପାରିଲେ, ମହାଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିତ ହେଲା ।

ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଅତଳ ଗର୍ଭରୁ ଉଠୁଥିବା ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ସେହି ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବ, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ସଦୋମ ଓ ମିଶର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କରୁଣରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଗୋତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଭାଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧିରେ ରଖିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଭଲ୍ଲାସ କରିବେ, ଓ ପରସ୍ପରକୁ ଉପହାର ପଠାଇବେ; କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳା ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞଣା ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଭୟ ପଡ଼ିଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:7-11 ।

ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା କାଳ 2021 ରେ ବାଇଡେନଙ୍କ ଶପଥଗ୍ରହଣ ହେବାରୁ 2025 ରେ ଗ୍ରୁମ୍ପିଙ୍କ ଶପଥଗ୍ରହଣ ହେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ । ସେହି କାଳ ପେଲୋସି ବିଚାରମାଳା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅସଂବିଧାନିକ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରାଜନୈତିକ ଥିଲା । ସେହି ଇତିହାସ—ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେବାରୁ ଷଷ୍ଠ ଋଷ୍ଟ୍ର ପତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ସେହି ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟ ମ ଋଷ୍ଟ୍ର ପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କରେ—ରାଜନୈତିକ ବିଚାରମାଳା (ପେଲୋସି ବିଚାରମାଳା) ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ରାଜନୈତିକ

ଲକ୍ଷ୍ୟ ୫ ବସ୍ତୁ ମାନେ ପଲଟିଯାଇଥିବାବେଳେ ଏହା ତେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପେଲୋସି ବିଚାରମାଳା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ଇତିହାସର ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହାର ପ୍ରଥମ ପୂରଣ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବରେ ଘଟିଥିଲା। ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବ ହେଉଛି ଗିଲୋଟିନ-ପ୍ରକାରର ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷର ଏକ ଆଦର୍ଶ ଐତିହାସିକ ଉଦାହରଣ, ଯାହା ଏହି ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ ଯେ ଜଣେ ଶାସକ ଦଳ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶାସକ ଦଳକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେହି ଏକେଇ ଶାସକ ଶକ୍ତି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପଦଚ୍ୟୁତ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହୁଏ।

ବାଇଡେନଙ୍କର ଶପଥଗ୍ରହଣ ଏବଂ ପେଲୋସି ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶପଥଗ୍ରହଣ ଏବଂ ପେଲୋସି ବିଚାରମାନଙ୍କର ପଲଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟ ତେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟିର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଏହିଥିରେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ କେବେ ଟ୍ରମ୍ପ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶମାନଙ୍କର ଏକ ସମ୍ବୃତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ Alien and Sediton Acts ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ପେଲୋସି ବିଚାରମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ କରିବ ଏବଂ ସେହି ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ, ଯେତେବେଳେ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ; ଏହିପରି ସେହି ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟ Alien and Sediton Acts ସହ ସମାନାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶମାନଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ସେଠିଏ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟିର ଶେଷ ହୁଏ।

ତେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ଦଳର ଶେଷକୁ ଏବଂ ପରେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଉଭୟ କାଳଖଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ଏବଂ 1776 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇଶ ବର୍ଷର କାଳଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ସେହି କାଳଖଣ୍ଡରେ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି; 1776 ରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ର, ତାହାର ତେର ବର୍ଷ ପରେ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ, ଏବଂ ତାହା ପରେ 1798 ର ଏଲିଏନ୍ ଏବଂ ସେଡିସନ୍ ଆକ୍ଟ୍। ସେହି ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ତେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳମାନଙ୍କ ରେଖାରେ ପୂରଣତା ପାଉଛି, ଯଦ୍ୟପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପଥଚିହ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖାରେ ଭିନ୍ନ ବିନ୍ଦୁରେ ଘଟେ।

ଆଗାମୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂରଣଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବୁ।

“କେବଳ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଅଛି; ଶତ୍ରୁତା ତାହାର କୁଟିଳ, ପ୍ରତାରକ ଶକ୍ତି ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରବଳ ମୋହଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରେ ଯେମାନେ ସତ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁନାହାନ୍ତି, ଯେମାନେ ସତ୍ୟରୁ ନିଜ କାନ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଫେରିଯାଇଛନ୍ତି। ଶତ୍ରୁତା ସ୍ୱୟଂ ସତ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିନଥିଲା; ସେ ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ। ତାହାର ସୃଷ୍ଟି ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାର ଆତ୍ମ-ବିନାଶକ ଭାଙ୍ଗିମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ଆଭାସ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏଠିରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତାରଣାକାରୀ ଶକ୍ତି ରହିଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟର ଜାଲିଆତି ରୂପ ଥିବାରୁ ହିଁ ସ୍ଥିରରୁଆଲିଙ୍ଗ, ଥିଓସୋଫି, ଏବଂ ସେହିପରି ପ୍ରତାରଣାମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନ ଉପରେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଲାଭ କରେ। ଏଠିରେ ଶତ୍ରୁତାଙ୍କର ପାରଦର୍ଶୀ କୌଶଳର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ସେ ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ମାନବଜାତିର ଉପକାରକ ବୋଲି ଭାଷେ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ସେ ତାହାର ଶିକାରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସହଜରେ ବିନାଶ ପଥକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରେ।”

“ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସତର୍କ କରାଯାଇଛୁ ଯେ, ନିଦ୍ରା ହୀନ ସତର୍କତା ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷା । ର ମୂଲ୍ୟ । କେବଳ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମିକତାର ସିଧା ପଥରେ ଚାଲିଲେ ମାତ୍ର ଆମେ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଶକ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇପାରିବୁ। କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଫୀକ୍ସରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି। ଶତ୍ରୁତା ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଅସଂଖ୍ୟ ଯୋଜନା ଓ ପଦ୍ଧତି ରଚନା କରିବାରେ ନିଜ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛି। ଛଳନା ତାହାର ନିକଟରେ ଏକ ସୃଷ୍ଟି କଳାରୂପ ଧାରଣ କରିଛି, ଏବଂ ସେ ଆଲୋକର ଦୂତର ବେଶ ଧାରଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ମିଥ୍ୟା ଓ ବିନାଶକାରୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯାହାଙ୍କ ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ସତ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁଣର ଦେଖାଶୁଣା ରହେ, ଜଗତକୁ ଦୃଷ୍ଟିତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ଚକ୍ର ଛାଡ଼ି ମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୀମିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଧର୍ମୀୟ ଜଗତରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଦାସତ୍ୱ ଆଣିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛି। ସଂଗଠନମାନେ, ସଂସ୍ଥାମାନେ,

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିଦ୍ଵାରା ରକ୍ଷିତ ନହେଲେ, ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ମଣିଷଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନଙ୍କ ନିକ୍ଷେପ ଶାଧାରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; ଏବଂ ଠକେଇ ଓ କପଟ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହର, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମର ଆକୃତି ଧାରଣ କରିବ। ଆମର ଆଚରଣରେ ଯାହା କିଛି ଦିନାଲୋକ ପରି ସ୍ଵପ୍ନ ନୁହେଁ, ସେସବୁ ଅସୁରର ଅଧିପତିଙ୍କ ପଦ୍ମ ଚିତ୍ରମୂହର ଅଂଶ। ତାହାର ଏହି ପଦ୍ମ ଚିତ୍ରମାନେ ସେଭେଳୁ ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟ୍ସ୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା । ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି, ଯେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।”

“ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣରେ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାନ୍ତି; ଏପରି ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଛନ୍ତି—ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମୁନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ସେହି କାମ କରିବାକୁ ଧୂଷ୍ଣତା କରନ୍ତି, ଯାହା ଇଶ୍ଵର ସ୍ଵୟଂ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜ ଉପାୟ ଓ ଯୋଜନାମାନଙ୍କୁ ଆଣନ୍ତି, ଏବଂ ଇଶ୍ଵର ସମ୍ମୁଖୀନ ନିଜମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସକୁ ଦୁର୍ବଳ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏମିତି ଭ୍ରାନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି, ଯେମାନେ ଖମିର ପରି କାମ କରି ଆମ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଓ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ କଲୁଷିତ ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେବ। ଯାହା କିଛି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଧର୍ମିକତା, ନ୍ୟାୟ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଚାର ସମ୍ମୁଖୀନ ଧାରଣାକୁ ନିମ୍ନ କରେ, ଯେକୌଣସି ଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ନିୟମ ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମାନବୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ମାନବମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ଆଣେ, ସେହି ସବୁ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସକୁ କ୍ଷୀଣ କରେ; ଏହା ଆତ୍ମାକୁ ଇଶ୍ଵରଠାରୁ ପୃଥକ କରେ, କାରଣ ଏହା କଠୋର ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଓ ଧର୍ମିକତାର ପଥର ଦୂରେ ନେଇଯାଏ।

“ମଣିଷ ନିଜ ସହମଣିଷ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ସୁଦ୍ଧା ଶାସନ କରିବା କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ତାହାକୁ ଦେବତା କେବେବି ସମର୍ଥନ କରିବେ ନାହିଁ। ପତିତ ମଣିଷ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଶା ହେଉଛି ଯୀଶୁଙ୍କ ଦିଗରେ ଚାହିଦା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟ ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋହାର ନିୟମ ତିଆରି କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ମନମତେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଜୁଆଳିରେ ଯୋଡ଼ି ଚଳାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ସେ ଦେବତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଓ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଦେଇଥାଏ। ପାପୀ ମଣିଷ କେବଳ ଦେବତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶା ଓ ଧର୍ମିକତା ପାଇପାରେ; ଏବଂ କୌଣସି ମାନବ ଦେବତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ ସହ ଜୀବନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଧର୍ମିକ ନୁହେଁ। ମାଠର ଫୁଲର ମୂଳ ମାଟିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏହାକୁ ବାୟୁ, ଶିଶିର, ବର୍ଷାଧାରା ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହି ସମସ୍ତ ଉପକାର ଲାଭ କଲେମାତ୍ର ସେ ଫଳିଫୁଲି ପାରିବ, ଏବଂ ଏସବୁ ଦେବତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ। ମଣିଷଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି। ଆତ୍ମାର ଜୀବନକୁ ପୋଷଣ କରେ ଯାହା, ଆମେ ସେହି ସବୁ ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ପାଉ। ଆମକୁ ସଚେତନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ମଣିଷ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ନାହିଁ, ଏବଂ ଶରୀରକୁ ନିଜ ବାହୁ ନ କରିବା। ଯେମାନେ ଏହା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଶାପ ଘୋଷିତ ହୋଇଛି।” The 1888 Materials, 1432–1434.